

Маколаи тахлилии сиёсатшинос, директори Институти фалсафа, сиёсатшиноси ва ҳукуки Академияи илмҳои Тоҷикистон Назар Муъминро, ки 29-уми ноябри соли чори, зери сарлавҳаи «Чумхурии Тоҷикистон бояд ба Суди байналмилалии СММ мурочиат намояд» дар сомонаи интернетии Centrasia.org нашр шуд, воқуниши зевде барангехт.

Муаллиф дар бораи тазохуроти мардуми, боздошт ва куштори иштирокчиёни он дар каламрави ЧИЭ, инчунин даъвоҳои мақомоти Эрон аз ИМА ва таҳдиди онҳо оиди мурочиат ба Суди байналмиллалӣ навишта, дар ин хошия аз ҷинойткорихои ташкилоти террористии «Хизби нахзати исломи» ёдрас мегардад. Н.Муъмин бар он аст, ки тамоми ин ҷинойтҳо бо дастгирии бевоситаи ҳадамоти махсуси ЧИЭ тархрезия амали гардиданд, вале мақомоти Тоҷикистон ҳамаи инро таҳаммул кардаву хомӯширо авлотар донистанд. Хол он ки онҳо бояд кайҳо ба Суд и байналмилалии СММ мурочиат мекарданд. Аз миёни маводи зиёде, ки ба редакция ворид гардидаанд, мо навиштаи полковники мустаъфии ВҚД ЧТ Назаров Курбоналиро барои нашр интихоб кардем ва пешкаши хонандагон мегардонем.

Дар бойгонихои Суди Олии ЧТ садҳо ҷилд парвандаҳои ҷинойтии амалишуда махфузанд, ки гуноҳи ТТЭ ХНИ ва дастдории ҳадамоти махсуси Эронро дар содир кардани онҳо пурра исбот кардаанд. Дахҳо актҳои террористи ба муқобили хизматчиёни ҳарби, намояндагони аҳли зиё, пайравони динҳои дигар, кормандони мақомоти давлати, ходимони ҷамъияти, шаҳрвандони хоричи ва соқинони маҳалли аз ҷониби ин ҳадамот тархрези шуда, тавассути террористони нахзати амали гардиданд. Махз ҳамин далелҳои раднопазир буданд, ки 29 сентябри соли 2015 бо Қарори Суди Олии Тоҷикистон ХНИ ташкилоти террористи эълон гардида, ғайолияташ дар каламрави Чумхурии

Тоҷикистон манъ карда шуд. Хамон вақт мақомоти марбут ба Тоҷикистон бояд бидуни истиҳола, назокати муносибати бародари ва дипломатиро бо ЧИЭ канор гузошта, ба суди байналмилали мурочиат мекарданд. Он гоҳ, шояд имрӯз аз дастгирии ТТЭ ХНИ ба пурраги даст мекашиданд ва бахри бегуноҳи нишон додани ин ташкилоти террористи пофишориро намекарданд. Илова бар ин, тахайюли барқарор сохтани эъмори ҷомеаи исломиро дар Тоҷикистони дунявӣ аз шуурхояшон пок мекарданд.

Ман сиёсатмадор нестам. Намехоҳам дар бораи тарафҳои сиёсии масъалаҳои бахси гап занам. Вале ҳамачун шахси аз тамоми ҷузъиёти ҳодисаю воқеаҳои он замон боҳабар, шахсе, ки он солҳои пурдашат дар мақомоти ҳифзи ҳуқуқ фаъолият доштааст ва шохиди ҳамаи ин ҳодисаҳо мебошад, метавонам дахҳо факту далелҳоеро манзур намоям, ки дар бойгонии дорам ва ҳангоми иҷро намудани вазифаҳои касби, таҳқиқи парвандаҳои ҷиноятӣ бо амалҳои террористи вобаста бароям маълум шудаанд. Ҳозирам, ки дар баробари ҷуноби шахсияти ҳасуру нотарс – Муъмин Назар ҳамачун шохид дар Суди байналмилалӣ иштирок кунам.

Ҳама медонанд, ки баъди аз байн рафтани давлати бузурги Шӯравӣ, кишварҳои абарқудрат ба тақсими нави ҷаҳон ва зерӣ таъсир гирифтани давлатҳои ҳурдтар шурӯъ карданд. Дар ин давра, зиёиёни мо масъалаҳои ҳудудиносии милли ва баландбардории мақоми забони тоҷикиро ба майдонҳои бахсу мунозира табдил дода буданд. Ин лаҳза барои Ҷумҳурии Исломии Эрон, ки ҷаҳду талош дорад то ҳудро ҳамачун қудрати минтақавӣ нишон диҳад, ҳеле мусоид омад ва бо истифода аз шиорҳои «ҳамзабонӣ ҳамадилӣ» вориди Ватани мо гашт. Аз як тараф алоҳида намояндагони кишри зиёи ба Эрон бурда мешуданду аз тарафи дигар рӯхониҳо, ҳусусан роҳбарони ҳизби нафтаъсӣ нахзати исломи зерӣ таъсири идеологияи бо ном «инкилоби исломи» гирифта мешуданд. Дар ҳамаи майдонҳои, ки буданд, охишта-охишта масъалаи забону фарҳанг фаромӯш шуду ҷояшро ҳама аз дину имон дар алоқамандӣ бо сохти давлатдории исломи гирифт. Майдонҳои ришу ҷаҳ зер кард. Эшонӣ Киёмиддину мулло Абдуғаффор баринҳо шиорҳои эронӣ сар медоданду ҷавонони раҳгум аз пушташон қадам мезаданд. Сипас, майдонҳои тақсими ҳудуд буду ҷаҳу бародарқуши ва ғайра. Ҳамаи ин дар пеши ҷаҳи мардум мегузашт.

Баъди ҳодисаҳои маълуми онрӯза сарварони ХНИ ва аҳли авлоди онҳо ҳама дар шаҳри Техрон паноҳгоҳ ёфтанд. Ягон намояндаи қалидии ин ташкилот дар ҷӯҷа намонд. Азобу укубат дар сари онҳо буд, ки гуреза шуданд ва бо аҳли аёлашон даруни ҳаймаю ҷоҳои сарди ҳокию лойолуд дар ҳудуди Афғонистон зиндагӣ мекарданд.

Таваҷҷуҳи асосӣ таҳқиқи парвандаҳо ва пурсиши ҷинояткорон шахсан ба ману ҳамакоронам

маълум гашт, ки маҳз дар ҳамин давра бори дигар дар байни ҷавонону гурезаҳои камсаводу сустирода роҳбарону таблиғгарони ХНИ ба тарғиботи идеологияи ифроти пардохта, қисмате аз онҳоро барои таҳсил ба ҳар гуна таълимгоҳҳои шубҳанок, аз ҷумла ба Ҷумҳурии Ислонии Эрон бурданд.

Ҳамзамон, дар ҳамон рӯзҳо гурӯҳи дигар зери роҳбарии корманди Сафорати ЧИЭ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон Али Ризо Чехраолам (соли таваллудаш 1961, зодаи шаҳри Шерози ЧИЭ) дар ҳуди Тоҷикистон алоҳида ҷавонони тоҷикро интиҳоб, ҷалб ва бо бахонаи таҳсил ба каламрави Эрон интиқол меод.

Он чизе ин ҷо ман менависам, аз қасе намунидаам. Ҳудам шахсан дар таҳқиқи ин ҷинойтҳои хусусияти террористидошта, аз оғоз то анҷом ширкат кардаам. Чи хеле ки меғўянд, шохиди зинда ҳастам. Инҳо ҳақиқате ҳастанд, ки хангоми коркарду таҳқиқи парвандаҳои бо амалҳои террористи алоқаманд бароям маълум шудааст. Ҷуноне, ки зимни ошкор намудан ва бозпурсии ашхоси дар кушторҳои рӯзноманигори маъруф Муҳиддин Олимпур ва Отаҳон Латифи, ҳуқуқшиноси шинохта Сафарали Кенчаев, Раиси ноҳияи Пролетар (ҳозира Ҷаббор Расулов)-и вилояти Суғд Беғичонов С., ҳабарнигори ОРТ В.Никулин, журналистон Хушбаҳт Ҳайдаршо, Давлатали Раҳмонали, хизматчиёни ҳарбии Россия, роҳбари равияи динии «Баҳовия» Абдуллои Муқарраби (зодаи Эронӣ шаҳрванди Британияи Кабир), тарқиши маркази масеҳии «Сонмин» даст дошта, инчунин нишондодҳои дастгиршудагон бароямон маълум шуд, ҳамаи аъзоёни ин гурӯҳҳои террористи дар шаҳрҳои Қум, Машҳад, Ардабил, Қарач ва остони Мозандарони ЧИЭ омодагии ҳарбӣ ҷангиро гирифтаанд.

Ҷангиёни нахзатиرو дар се давра (солҳои 1993 – 1994, 1994 – 1996, 1996 – 1998, дар ҳар даврае аз 80 то 100 нафари) ҳамчун таблиғотчи (пропагандист), муайянкунанда (установщик), назораткунанда (наблюдатель), таҳиякунандаи воситаҳои тарқанда ва нобудкунанда (киллер) омода намудаанд. Таваччуи ҳоса ба тайёр кардани ҷалбкунандагон (вербовшикҳо) равона мешуд. Онҳоро бо овози нарм, суҳану гуфтори мулоим таҳти шиорҳои ислонӣ, бо ҳазор зиракиву айёри интиҳоб мекарданд ва меомўзониданд, ки чи тавр як мусулмони раҳгумзадаро ба доми худ афтонанд. Қабл аз бурдан ба марказҳои террористи, ба ҳар як нафар лақаб ва асноди қалбаки дода мешуд, то нисбати шахсияти яқдигар маълумот надошта бошанд. Баъдан онҳоро ба ҳалқаҳо ҷудо намуда, як нафарро сардори он таъйин мекарданд ва тавассути ӯ ҳалқа идора мешуду дастуру супориш мегирифт. Баъди гузаштани давраи омодагии ҷанги-диверсионӣ барои иҷро намудани амалиёти тарҳрезӣшуда ба Тоҷикистон фиристода мешуданд. Вобаста аз масири ҳаракат, аз 800 то 2000 доллари ИМА роҳпули мегирифтанд.

Олимов М.С.

Тавре таъкид кардам, хангоми таҳкики ҳар як парванда маълумоти наvero дар вобастаги бо ин гурӯҳҳои диверсионӣ-террористи дастрас мекардем, ки мисли занҷираи пайвастаи ҳам буданд. Бо ҳамин восита мо чандин панҷгона, аз ҷумла халқаҳои зерини роҳбарии Назиров А.Х. – лақабаш «Шокир», Атовуллоев М.Р. – «Нусрат», Олимов М.С. – «Мухсин», Тошев Н.М. – «Саччод», Норқалаев М.Н. – «Хуршед», Ниёзбокиев Ё. – «Алиакбар», Рустамов Н.А. – «Муртазо», Толибов З.Х. – «Фирӯз», Манонов Ш.Ш. – «Асадулло», Комилов Ф.И. – «Фаттоҳ» ва ғайраҳо муайяну дастгир кардем.

Тошев Н.М.

Миёни онҳо шояд чанд нафаре ҳам бошанд, ки то имрӯз аз ҷавобгари гурӯҳаанд, лекин ҳеч чиноят пинҳон намонад. Чи хеле ки омилони куштори Сафарали Кенчаев ва хизматчиёни ҳарбии Россия чандин сол баъд ошқору дастгир карда шуданд. Аз гурӯҳи чиноятии зикргардида, мо беш аз 100 нафарашонро барои содир кардани чиноятҳои вазнин ва махсусан вазнин боздошт карда ба ҷавобгари чинояти кашидем. 21 нафарашон бо ҷурми хиёнат ба Ватан ба муддати ҳадди аксар аз озоди маҳрум карда шуданд.

Хангоми таҳкику коркарди парвандаҳо далели дигаре низ бароямон ошқор шуд. Аксари аъзоёни халқаҳо, баъди ба имзо расидани созишномаи истиқрори сулҳ ва таъсиси баталёни 25-ум дар соҳтори Вазорати муҳофизати ҳамоҳангӣ, ки командири он Абдуҳалим Назарзода таъйин шуда буд, ба сафи хизматчиёни ҳарбӣ ворид карда шуданд. Тибки баёноти боздоштшудагон Холиков Х., Мирон Т., Зоиров А. ва ғайраҳо як қисми онҳо бо даъвати бевоситаи А. Назарзода аз Федератсияи Россия ба Тоҷикистон баргаштанд ва ба ин воҳиди низомӣ дохил карда шуданд.

Манонов Ш.

27-уми октябри соли 1994 дар худуди техникуми Осиёи Миёна дар шаҳри Чкаловск (хозира Бўстон), бо истифода аз силохи оташфишон, хизматчиёни ҳарбии қисми низомии №28095-и ВМ ЧТ капитан Бобохонов И.С. ва лейтенанти калон Садриддинов А.А. аз чониби гурӯҳи Ниёзбокиев Ёқуб (лакабаш «Алиакбар») ба катл расонида шуданд. Ба гурӯҳи номбурда Тошев Наим («Сачход»), Шарипов Саид («Саттор»), Файзиев Ғайбулло («Рауф»), Комилов Чамил («Саид») шомил буданд. Аз чониби ҳамин гурӯҳ 10-уми майи соли 1995, дар даромадгоҳи хучраи 33, хонаи 25-и маҳаллаи 13-уми шаҳри Хучанд шаҳрвандон Исоев Казбек Максимович ва ҳамсараш Давлатова Н. кушта шуда буданд. Куштори хизматчиҳои ҳарбии Федератсияи Россия Пивнов А.М., ҳамсараш Архипова ва шаҳрванд Сергиенко 17-уми майи соли 1995 дар шаҳри Хучанд, маҳаллаи 18, хонаи 18, хучраи 3 (баъд аз паррондан сарашонро аз тан ҷудо карда болои миз гузошта буданд) қори дасти ҳамин гурӯҳ буд. Инчунин, ҳуди ҳамон шаб, аъзоёни гурӯҳи дар боло зикргардида ба хонаи афсари Комиссариати ҳарбии вилояти Суғд Исаев К.А. (русзабон), воқеъ дар ш. Хучанд, маҳаллаи 13, бинои 25, хонаи 33 ворид шуда, ӯ ва ҳамсараш Давлатова Н. (русзабон)-ро бо истифода аз таппончаи «Макаров», дар ҳузури фарзандони ноболиғашон Исаев Далери 9-сола ва Исаев Георгии 6-сола, бо бераҳмии махсус ба катл расониданд. Аксари дастгиршудагон нисбат ба Ниёзбокиев Ё. ҳамчун ташкилкунанда ва дар бораи Али Ризо Чехраолами ҳамчун супоришдиханда нишондод доданд.

Кушторҳои полковники ВМ ФР Шкипкин Ю.В. дар таърихи 1-уми июни соли 1994 дар кўчаи Ғафуров, хонаи 6/1, хизматчиёни ҳарби Христофоров С.Е., Захаров А., Кленова Ф. ва Анишук дар таърихи 2-юми июни соли 1994 дар кўчаи Маяковский, хонаи 2, хучраи 32 аз чониби Кузратов Саймухриддин («Зайналобиддин») ва се нафар ҳамдастони ӯ иҷро гардида буданд. 5-уми августи соли 1994 аз чониби ҳамин гурӯҳ дар анбори сўзишвориҳои қисми ҳарбии 2445-и кушунҳои сарҳадии ФР тарқиш ба амал оварда шуд. Натиҷаи ташҳиси баллистикии гилзаҳои дар ҷои ҳодисаҳои мазкур гирифташуда нишон дод, ки ин ҷинойтҳо, ҳамчунин кушторҳои Директори телевизиони ЧТ Давлатали Раҳмонали дар таърихи 18-уми июли соли 1994 ва хизматчиҳои ҳарбии ВМ ЧТ М. Назаров (2-юми феввали соли 1995) аз як силоҳ иҷро шудаанд. Боздоштшудагон аз Абдуҳалим Назарзода ҳамчун ташкилкунандаи ин кушторҳо ва аз Али Ризо Чехраолами чун супоришдиханда ном бурданд.

Дар рафти таҳқиқи ҷиноятҳои болои, инчунин бозрасии парвандаҳои куштори хабарнигорони ватанпарасту миллатдӯст Хушбахт Хайдаршо, Мухиддин Олимпур, хабарнигори ТВ «ОРТ» В. Никулин ва дигарон роҳу равишҳои амали кардани актҳои террористи то андозае бароямон маълум шуд. Тавре дигар ҳамкоронамон дар рафти ошкоркуни, баррасию таҳқиқи ҷиноятҳо вобаста ба амалҳои террористи нисбат ба шахсиятҳои муътабар мисли Мухаммад Осими, Минҳоч Ғуломов, Юсуф Исмои, Сафарали Кенчаев, Карим Юлдошев, Сайф Раҳими Афарди ва дигар фарзандони фарзонаи миллати тоҷик маълумот гирифтанд, равиши содир намудани ҷиноятҳо шабеҳи якдигар аст ва собит мекунад, ки котилон аксаран дастпарварони таълимгоҳҳои дар боло зикргардидаи ЧИЭ-анд.

Барои тасдиқи гуфтаҳои чанд мисоли мушаххасе, бо зикри далелҳои раднашаванда аз парвандаҳои ҷинояти манзури хонанда мегардонам:

Пираков Д.

Моҳҳои охири соли 1996, зергурӯҳи иттиҳоди ҷиноятии ХНИ зери роҳбарии Пираков Диловар Шохович, соли таваллудаш 1969, сокини ноҳияи Панҷи вилояти Хатлон, аз Назарзода Абдуҳалим супориш гирифт, ки нисбат ба хизматчиёни ҳарбии Федератсияи Россия дар каламрави ҷумҳури амали террористи содир намояд.

Пираков Д.Ш. бо ҳамдастии Абдуллоев Абдукодир Гурезович ва дигар аъзоёни гурӯҳ давоми моҳҳои сентябр-октябри соли 1996 масири ҳаракати автомашинаҳои хизматчиёни ҳарбии қисми низомии 2421-и Гурӯҳи Кӯшунҳои Сарҳадии ҶР дар ҶТ-ро пайгири ва омӯхтанд.

22 ноябри соли 1996, тахминан соатҳои 17:50 дақиқа, катори автомашинаҳо, иборат аз як адад автобуси тамғаи ПАЗ-672» (қайди давлатиаш 22-31 ХА) бо афсарони қисми низомии зикршуда ва ду адад автомашинаи тамғаи «Зил 131», аз самти гардиши кӯчаи Маяковский ба тарафи кӯчаи Ломоносови шаҳри Душанбе ҳаракат мекарданд. Дар ин маврид, аъзоёни гурӯҳи мусаллаҳи ХНИ ҷониби катори автомашинаҳо норинҷак партофта, дар як вақт аз автомати Калашников ва гранатомёт тир парронданд. Дар натиҷа, ронандаи автобус Снежков В.П. ҳалок ва хизматчиҳои ҳарби Мухамеджанов О.М. ҷароҳати вазнин бардошт.

Аввалҳои моҳи март соли 1996 Юнусов Нозим Юсупович (лақаби ҷинойташ «Эшони Нозим») амри роҳбарияти ХНИ-ро ба аъзоӣ дастаи ҷинойташ Тоҳиров А.К., Ҳамидов М.М., Давлатов Н.Б. ва Шоев Х.Т. мерасонад. Мухтавои амр он буд, ки барои паст задани нуфузи давлати Тоҷикистон дар арсаи байналҳалки, бояд харчи бештар шаҳрвандони хориҷи кушта шаванд. Ин боиси он мегардад, ки Тоҷикистон ҳамчун ҷумҳурии ноорому бесубот муаррифи шуда, аз ҷониби давлатҳои хориҷи дастгири намеёбад.

Бо ҳамин мақсад Юнусов Н.Ю. ва аъзои гурӯҳаш дар хусуси куштори муҳбири махсуси телевизиони ҷамъиятии Россия (ОРТ) дар Тоҷикистон Никулин Виктор Михайлович машварат мекунад. Дар давоми моҳи март соли 1996 ҷои қор, речаи қори ва дигар ҳолатҳоро вобаста ба фаъолияти Никулин В.М. муайян карданд.

28 март соли 1996 аъзоӣ гурӯҳ бо автомашинаи тамғаи ВАЗ-2101, рақами қайди давлатиаш П 00-16 ДБ ба назди дафтари қории Никулин В.М., воқеъ дар кӯчаи И.Сомони, ҳонаи 72/1 омада, дар дохили бинои хизмати телевизиони ҷамъиятии Россия дар шаҳри Душанбе, бо истифода аз таппончаи тамғаи «Макаров» Никулин В.М.-ро ба қатл расониданд.

Гурӯҳҳои мазкур аз ҷониби ҳадамоти махсуси Эрон ва роҳбарияти ХНИ вазифадор шуда буданд, ки барои аз байн бурдани қудрати зехнии миллати тоҷик ва фароҳам сохтани заминаи густариши ақидаҳои ифротӣ амалҳои террористи анҷом диҳанд. Аз ҷумла, муаллимон, кормандони мақомоти давлатӣ, олимон, шоирон, рӯзманигорон, шахсиятҳои маъруф ва умуман зиёӣҳои тоҷикро, ки идеяҳои иртиҷоиро маҳкум намуда, аз нигоҳи ҷаҳонбинӣ илми барои пешрафти ҷомеаи муосир талош меварзиданд, нобуд созанд.

Мохи июли соли 1996 бо супориши робарияти нахзат ва хадамоти махсуси ЧИЭ яке аз сарварони зергурӯҳи иттиҳоди ҷиноятии ТТЭ ХНИ Нуралиев Элмурод Хочиевич (соли таваллудаш 1973, сокини шаҳри Душанбе, кӯчаи Шапкин, бинои 86, хонаи 15), бо аъзои гурӯҳаш Саидов Амрулло Раҳматуллоевич (соли таваллудаш 1975, сокини ноҳияи Рӯдаки, деҳаи Роҳати), дар назди Донишгоҳи омӯзгории шаҳри Душанбе, воқеъ дар хиёбони Рӯдаки вохӯрда, амали террористиро нисбат ба ходими намоёни ҷамъияти, олим шинохта, Раиси Кумитаи иҷроияи Анҷумани тоҷикон ва форсизабонони ҷаҳон - «Пайванд», академик Муҳаммадҷон Осимиро тарҳрези қарданд. 29 июли соли 1996, тақминан соати 08.40 дақиқа дар дохили долони мактаби миёнаи №7-и шаҳри Душанбе, гурӯҳи номбурда бо истифода аз таппончаи «Макаров» М.Осимиро ба қатл расониданд. Нуралиев Э.Х. ва Саидов А.Р. хангоми гузаронидани амалиёти сохторҳои қудратии ҶТ дар ҳудуди ҷамоати деҳоти Роҳати ноҳияи Рӯдаки, ҷиҳати боздошти дастаи террористии ХНИ таҳти роҳбарии Муаккалов Мансур, муқобилияти мусаллаҳона нишон доданд, ки дар натиҷа нобуд қарда шуданд.

Аз рӯи нишондоди айбдоршаванда Абдуллоев Абдуқодир Ғурезович, соли таваллудаш 1967, сокини шаҳри Норақ, гурӯҳи дигари мусаллаҳи ХНИ бо роҳбарии Пираков Диловар Шохович, соли таваллудаш 1969, зодаи ноҳияи Панҷи вилояти Хатлон, барои ба амал баровардани куштори профессор Исмои Юсуф Баширхонович (ректори Донишгоҳи тиббии Тоҷикистон ба номи А.Сино) ва профессори ҳамин донишгоҳ Ғуломов Минҷоқ Ғуломович, аз тарафи роҳбарияти ХНИ ва намоёндагони хадамоти махсуси ЧИЭ вазифадор шуданд.

Исмои Ю.

Пираков Ш.Д. ва аъзоёни гурӯҳи ў 6 майи соли 1996, дар назди Донишгоҳи тиббии Тоҷикистон, бо истифода аз автомати тамғаи “АК-74” Исмои Ю.Б., Ғуломов М.Ғ. ва ронандаи онҳо Худяков Викторро ба қатл расониданд.

Аъзоёни гурӯҳи муташаккили ҷиноятии ТТЭ ХНИ Абдуллоев Абдуқодир Ғурезович, Ашрафов Тағоймурод Сирочович, соли таваллудаш 1970, сокини ноҳияи Нуробод, деҳаи Сичароғ, Кузов Мирзораҳим Қаримович, соли таваллудаш 1965, сокини шаҳри Душанбе, кӯчаи Б.Ғафуров, бинои 6, хонаи 10, аввалҳои соли 1998 бо супориши Назарзода Абдуҳалим дар хонаи истиқомати Пираков Диловар Шохович ҷамъ омаданд. Ба гурӯҳ

супориши рохбарони ХНИ-ро дар бораи ба катл расонидани вакили Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон Кенчаев С., расонид.

Кузов М.К.

Номбурдагон нақшаи кушторро тархрези намуда, аз аввалҳои соли 1998 то моҳи март соли 1999 ҷои зист, қор ва дигар ҷойҳои буди боши Кенчаев С.-ро мавриди омӯзиш қарор дода, барои ба катл расонидани ӯ фурсати муносибро ҷустуҷӯ мекарданд. Бо ҳамин мақсад, Пираков Д.Ш. аз Назарзода А. силоҳи оташфишони тамғаи «АК-47», силсилаи АП №3274 ва таппончаҳои тамғаи «Макаров»-ро гирифта, ғайриқонуни дар хонаи истикоматиаш нигоҳ медошт.

Кенчаев С.

30 март соли 1999, тахминан соати 17.30 дақиқа Кенчаев С. бо ҳамроҳии муҳофизонаш Комилов Ҷӯрабек Хотамович ва Аслиддинов Саломиддин Баҳриддинович тавассути автомашинаи хизматиаш,

тамғаи ВАЗ 3102, рақами қайди давлатиаш 109 РТ тахти идораи ронанда Холов Абдурозик Холикович ба суроғаи шаҳри Душанбе, кӯчаи Б.Ғафуров, бинои 32 омад. Баъди ворид шудани Кенчаев С. ва муҳофизонаш ба даромадгоҳи якуми бино, гурӯҳи мусаллаҳи номбурда, ки қаблан дар ошёнаи 2-юм қабл гирифта буданд, аз боло истода ба ҷониби Кенчаев С. ва муҳофизонаш оташ кушоданд. Дар натиҷа Кенчаев С., Комилов Ч.Е. ва Насриддинов С.Б. ҷароҳатҳои зиёд гирифта, дар ҷои ҳодиса ба ҳалокат расиданд.

Ашрафов Т.С.

Мохи декабри соли 1995, шаҳрванд Юнусов Нозим Юсупович (лақаби чиноятиаш «Эшони Нозим») аз роҳбарияти ХНИ дастур мегирад, ки бояд мудир бахши форсии радиои Би-Би-Си дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, рӯзноманигор ва аккоси маъруф Мухиддин Олимпурро ба катл расонад. Дар он рӯзҳо куштани М.Олимпурро, ки дар расонаи хориҷи фаъолият дошт, бар дӯши мақомот бор кардан осон буд. Тарҳрезон ва

М.Олимпур

ичрокунандагони ин амали террористи гумон надоштанд, ки мақомоти тафтишоти хеле зуд мӯйро аз хамир чудо мекунанд.

М.Олимпур

Дар раванди таҳқиқи ҷиноят ошкор шуд, ки мувофиқи супориши Юнусов Н.Ю. аъзоёни дастаи ӯ Тоҳиров Аҳтам Кабирович, Ҳамидов Муртазо Мухаммадиевич, Шарипов Насрулло Нарзуллоевич ва Давлатов Назрибек Бегназарович суроғи мақони зист ва ҷои қор, масиру самтҳои ҳаракати М. Олимпурро меомӯзанд. 12 декабри соли 1995, соатҳои 17-17:30 дақиқа М. Олимпур дар истгоҳи бозори «Баракат» интизори нақлиёт буд. Дар ҳамин вақт аъзоёни зикргардидаи гурӯҳ бо автомашинаи тамғаи ВАЗ-2101, рақами давлатиаш П 00-16 ДБ ҳамчун қироякаш М. Олимпурро аз истгоҳ гирифта, ҷониби бинои Донишгоҳи давлатии миллии Тоҷикистон мебаранд. Дар роҳ Шарипов Н.Н., ки дар паҳлӯи М.Олимпур менишаст, бо таппончаи тамғаи «Макаров» як тир ба рӯй ва як тир ба дигар ба қафаси синаи М. Олимпур мебаронад, ки дар натиҷа охири ҷалок мебардад. Сипас, ҷасади рӯзноманигорро дар соҳили дарёи Душанбе партофта, ғайб мезананд.

Максаду хадафи ин кушторҳо як буд. Зарба задан ба кудрати интеллектуалии миллат, тарсонидани аҳли зиё, бедор кардани хисси нобовари, норозиги дар калби сокинон ва ба ин васила заиф нишон додани фаъолияти мақомоти хифзи ҳуқуқи кишвар дар таъмини амнияти мардум. Ҳамзамон, чудоиандози, ангехтани зиддият, низоъ байни маҳалҳо, минтақаҳо ва вилоятҳои Тоҷикистон.

Он чи аз ҷониби банда кайд шуд, танҳо ва танҳо дар бораи ҷиноят ҳодисаҳо ибраз гардид, ки худам дар таҳқиқу ошкор намудани онҳо иштирок доштам. Аз ҷониби дигар, ҳамаи ин дар парвандаҳои ҷинояти бо далелҳои собитшуда, ҷадвалҳои вақт, замон, макон ва тарзу усули анҷом додани амалҳои террористи нишон дода шудааст. Ҳулосаҳои қоршиноси, санҷишу таҳқиқоти баллистики раднопазирии фактҳои исботшударо пурра таъмин намудаанд. Қасе агар ҳудро ба қариву қӯри ва нофаҳмии мақсадноку ғаразнок занад, марҳамат, ҳоло ин парвандаҳо бо далелҳои мушаххас, дақиқ, аниқ, иштироки шахсони ҳолиси таъдиққунанда дар бойгонии судҳо ба пурраги ниғох дошта мешаванд. Баръакс, онҳо ки ҳудро ба гунгиву нодони мезанад, далелҳоро зерӣ шубҳа меғузорад, як далеле ҳам дар муқобил оварда наметавонад.

Мутаассифона, баъди таҳқиқу қушода шудани ин амалҳои террористи, дар робита бо дастдории ҳадамоти махсуси Эрон бо ин ҷиноятҳо ягон суҳан ғуфта нашуд. Сабабаш тавре ғуфтем, риояи одоби давлатдори ва назокатҳои равобити дипломати буд. Дар сатҳҳои ғуноғуни робитаҳои дучониба ба ҳамқорони эрони расонида мешуд, ки аз ҳама қору қирдорашон оғохем. Вале тавре раванди воқеаҳои минбаъда, аз қумла ҳодисаҳои сентябри соли 2015 нишон дод, онҳо аз аз мақсадҳои ҳуд даст нақашаидаанд. Ба қамми ин, баъзе намояндаҳои доираҳои расмии ЧИЭ ба ҳимояи ХНИ барҳоста, террористи ва мамнуъ эълон шудани фаъолияти ин таҳқилотро аз ҷониби Суди Олии ЧТ беасос ҳонданд. То ҳол таъқид меқунанд, ки «Қомхурийе Тоҷикестон нисбат бе қеноятқор будани ХНИТ йек далил ҳам надоре», ё «Алорағме иттиҳомоти қонибе қоқи несбати ХНИТ, ғейр аз Тоҷикестон, йек қешвар ҳам ин созмонро террористи эътироф нақарде».

Ин дар ҳолест, ки давлатҳои шомили Созмони минтақавии зидди террористи СХШ, Созмони аҳдномаи амнияти дастаҷамъи ХНИ-ро террористи ва экстремисти эътироф қарданд. Маълумот дар бораи ТТЭ ХНИ, дар баробари «ДИИШ», «Ал-Қоида», ҳаракати «Толибон» ва дигарҳо, таҳти №79 ба фехристи яғонаи созмонҳои террористи ва экстремисти, ки фаъолиятшон дар қаламрави давлатҳои узви СХШ (Қазоқистон, Қин, Қирғизистон, Россия, Тоҷикистон, Ўзбекистон, Хиндустон ва Поқистон), бо 3,3 миллиард аҳоли, яъне фароғири қариб нисфи аҳолии сайёра (аз 7,6 миллиард) манъ аст, шомил қарда шудааст. Ба андешаи банда, қишварҳои аъзои созмонҳои зикрқардида низ бояд бетарафиро ихтиёр нақарда, мақвеғирии ЧИЭ-ро воқаста ба пуштибонии, таҳқилотҳои

террористи, бахусус ТТЭ ХНИ, махкум намоянд. Илова бар ин, тамоми чомеаи кишвар барои ба шикоят бурдан Суди байналмиллалии СММ нисбат ба ЧИЭ, ки дар куштори даххо шахсиятҳои маъруфи мардуми тоҷик даст дорад, садо баланд намоянд.

Зеро ЧИЭ имрӯз ҳам аз ниятҳои худ пас гаштани нест. Боиси хазор афсӯс аст, ки ташкилот ва ашхоси дар амалҳои террористии зикргардида дастдошта, мисли пештара дар канораш боки мондаанд. Тариқи расонаҳои иттилоотӣ бароям маълум шуд, ки чун кӯшиши табaddулотӣ давлатӣ аз ҷониби ТТЭ ХНИ дар моҳи сентябри соли 2015 ягон натиҷа надод, ҳадамоти махсуси ЧИЭ ба таҷрибаи собиқи худ рӯ оварданд. Омодагии ҷангӣ гирифтани аъзои ТТЭ ХНИ дар таълимгоҳҳои ин кишвар идома дорад. Ҷузъиёти онро собиқ таъсисдиҳандагони ХНИ Саид Киёмиддини Гозӣ ва Сатторов Айёмиддин дар филмҳои мустанади «Решаҳои ноаён» ва «Бозгашт аз ҷаҳаннам» бо далелҳои кофӣ ибраз доштанд, ки хочати такрор нест.

Яъне кирдорхоеро, ки ҷандин дафъа дар муқобили миллати тоҷик раво диданд, меҳоханд такрор созанд. Гарҷанде огоҳанд, ки мо аз ҳама амалқардхояшон боҳабарем. Хайрати ман дар он аст, ки ин ҳама бадӣ дар муқобили Тоҷикистону миллати тоҷик ба хотири ҷист?

Полковники мустаъфии ВКД ҶТ

Назаров Курбонали

Аз нашрия:

Полковники мустаъфии Вазорати қорҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон Назаров Курбонали, дар соҳтори мақомоти қорҳои дохили аз соли 1971 то соли 2006 хизмат қардааст. Соли 1974 омӯзишгоҳи техники-зиддисўҳтори ВКД ИҶШС-ро дар шаҳри Свердловск ва соли 1987 Мақтаби олии ВКД ИҶШС-ро дар шаҳри Тошқанд, бо ихтисоси ҳуқуқшинос, бо дипломи қараҷаи аъло ҳатм намудааст. Аз вазифаи

корманди фаври то сардори Раёсати кофтукови чиноятҳои Вазорати корҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон расидааст. Хизматҳои содиқонаи ӯ ба Ватану миллати худ, бо зиёда аз 10 ордену медали давлати кадрдони шудаанд.

Бознашр аз ҳафтаномаи «Фараж», №49 (679) аз 04.12.2019